

ДАНІ ПРО АВТОРІВ

Євтушенко Наталія Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи і страхування

e-mail: ilata82@ukr.net

Пучко Анна Олександрівна, кандидат економічних наук, викладач кафедри фінансів, банківської справи і страхування

e-mail: finansu2014@ukr.net

Царук Анна Юрївна, кандидат економічних наук, викладач кафедри фінансів, банківської справи і страхування

e-mail: finansu2014@ukr.net

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди»
вул. Сухомлинського 30, м.Переяслав-Хмельницький, 08401, Україна

ДАНИЕ ОБ АВТОРАХ

Євтушенко Наталья Николаевна, кандидат экономических наук, доцент кафедры финансов, банковского дела и страхования

Пучко Анна Александровна, кандидат экономических наук, преподаватель кафедры финансов, банковского дела и страхования

Царук Анна Юрьевна, кандидат экономических наук, преподаватель кафедры финансов, банковского дела и страхования

ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий ГПУ имени Григория Сковороды»
ул. Сухомлинского 30, г. Переяслав-Хмельницкий, 08401, Украина

DATA ABOUT AUTHORS

Yevtushenko Natalia, PhD in Economics, Teacher, Chair of Finances, Banking and Insurance,

Puchko Anna, PhD in Economics, Associate Professor, Chair of Finances, Banking and Insurance,

Tsaruk Anna, PhD in Economics, Associate Professor, Chair of Finances, Banking and Insurance,

SHEE «Pereyaslav-Khmelnysky SPU named after Grygoriy Skovoroda»

Sukhomlynsky str. 30, Pereyaslav-Khmelnysky, 08401, Ukraine

УДК 336.221:658.114

СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В АГРАРНІЙ СФЕРІ

Калмиков О.В.

Предметом дослідження виступає механізм оподаткування суб'єктів малого бізнесу аграрної сфери.

Мета написання даної статті полягає в науковому обґрунтуванні раціонального оподаткування суб'єктів малого бізнесу в аграрній сфері, застосування якого сприятиме оптимізації їх функціонування.

Методологія проведення роботи. Робота виконана за результатами дослідження сучасних наукових поглядів щодо удосконалення механізму оподаткування вітчизняних сільськогосподарських виробників, що віднесені до суб'єктів малого бізнесу.

Результати роботи. В статті проаналізовано загальні концепції оподаткування аграрних суб'єктів малого бізнесу в Україні. Розглянуто механізм стягнення єдиного податку з фермерських господарств та процедуру його обліку на вітчизняних сільськогосподарських підприємствах. Визначено, що основним фактором, який впливає на побудову обліку в фермерських господарствах, є система оподаткування. Більшість фермерських господарств є платниками єдиного податку, що забезпечує зменшення податкового навантаження. Встановлено, що єдиний податок в Україні є чи не єдиною альтернативною системою оподаткування. Розмір даного податку не залежить від результатів господарської діяльності суб'єкта – він залежить від розміру та грошової оцінки земельних ділянок, які перебувають у фермерському господарстві у власності або у користуванні.

Галузь застосування результатів: організація та проведення наукових досліджень щодо удосконалення теорії та практики оподаткування суб'єктів малого підприємництва аграрної сфери.

Висновки: Оподаткування сільськогосподарських підприємств України на сучасному етапі розвитку економічних відносин характеризується різними підходами до різних категорій таких платників, хоча загалом вони формують єдиний механізм оподаткування сільськогосподарських підприємств.

Згідно діючого законодавства фермерські господарства можуть знаходитися на загальній системі оподаткування, а також бути платниками єдиного податку 4 групи, єдиного податку в складі інших груп та мати пільгові режими з ПДВ. Сплата єдиного податку вигідна для фермерських господарств, оскільки замінює декілька податків і зборів, що зменшує платежі до бюджету та заощаджує час на складання та подання податкової звітності. Традиційно цілі спрощеної системи оподаткування полягають не стільки у зниженні рівня оподаткування, скільки в скороченні витрат та часу на ведення складного бухгалтерського та податкового обліку.

Ключові слова: єдиний податок, земельні угоддя, оподаткування, Податковий кодекс, сільськогосподарські підприємства, спрощений режим оподаткування, фермерське господарство.

СИСТЕМА НАЛОГООБЛОЖЕННЯ СУБ'ЄКТОВ МАЛОГО ПРІДПРИНИМАТЕЛЬСТВА В АГРАРНОЇ СФЕРІ

Калмыков О.В.

Предметом исследования выступает механизм налогообложения субъектов малого бизнеса аграрной сферы.

Цель написания данной статьи заключается в научном обосновании рационального налогообложения субъектов малого бизнеса в аграрной сфере, применение которого будет способствовать оптимизации их функционирования.

Методология проведения работы. Работа выполнена по результатам исследования современных научных взглядов на совершенствование механизма налогообложения отечественных сельскохозяйственных производителей, которые отнесены к субъектам малого бизнеса.

Результаты работы. В статье проанализированы общие концепции налогообложения аграрных субъектов малого бизнеса в Украине. Рассмотрены механизм взимания единого налога с фермерских хозяйств и процедуру его учета на отечественных сельскохозяйственных предприятиях. Определено, что основным фактором, который влияет на построение учета в фермерских хозяйствах, является система налогообложения. Большинство фермерских хозяйств являются плательщиками единого налога, обеспечивает уменьшение налоговой нагрузки. Установлено, что единый налог в Украине едва ли не единственной альтернативной системе налогообложения. Размер данного налога не зависит от результатов хозяйственной деятельности субъекта - он зависит от размера и денежной оценки земельных участков, которые находятся в фермерском хозяйстве в собственности или в пользовании.

Область применения результатов: организация и проведение научных исследований по совершенствованию теории и практики налогообложения субъектов малого предпринимательства аграрной сферы.

Выводы: Налогообложение сельскохозяйственных предприятий Украины на современном этапе развития экономических отношений характеризуется различными подходами к различным категориям таких плательщиков, хотя в целом они формируют единый механизм налогообложения сельскохозяйственных предприятий.

Согласно действующему законодательству фермерские хозяйства могут находиться на общей системе налогообложения, а также быть плательщиками единого налога 4 группы, единого налога в составе других групп и иметь льготные режимы с НДС. Уплата единого налога выгодна для фермерских хозяйств, поскольку заменяет несколько налогов и сборов, уменьшает платежи в бюджет и экономит время на составление и представление налоговой отчетности. Традиционно цели упрощенной системы налогообложения заключаются не столько в снижении уровня налогообложения, сколько в сокращении расходов и времени на ведение сложного бухгалтерского и налогового учета.

Ключевые слова: единый налог, земельные угодья, налогообложения, Налоговый кодекс, сельскохозяйственные предприятия, упрощенный режим налогообложения, фермерское хозяйство.

THE SYSTEM OF TAXATION OF SMALL BUSINESSES IN AGRICULTURE SECTOR

Kalmykov O.V.

The subject of research the mechanism of taxation of small businesses in agricultural sector.

The purpose of research is a scientific rational justification of taxation of small businesses in agriculture, the use of which will help to optimize their functioning.

Methodology of research. This research was done on the study of modern scientific views on the improvement of the mechanism of taxation of domestic agricultural enterprisers, that attributed to small businesses.

The results of the research. The article analyzed the concepts of agricultural taxation of small business in Ukraine. The mechanism of recovery of a single tax on farmers and the procedure for its accounting in domestic agricultural enterprises. Determined that the main factor that affects the construction of accounting in farms is taxation. Most farmers pay the single tax, which would reduce the tax burden. Found that a single tax in Ukraine is an only alternative system of taxation. The size of this tax is independent of the results of economic activity of the subject - it depends on the size and monetary valuation of lands, which are in farm ownership or in use.

Areas of application results: the organization and conduct research on improving the theory and practice of taxation of small businesses agricultural sector.

Conclusions: Taxation of agricultural enterprises in Ukraine at the present stage of economic relations characterized by different approaches to different categories of taxpayers, although generally they form a single mechanism of taxation of agricultural enterprises.

According to the current legislation farms may be located on a common system of taxation, and to be single tax of 4th groups, the single tax as other groups, have preferential regimes including VAT. Single tax is profitable for farmers as replacing several taxes and charges, which reduces payments to the budget and saves

time for preparation and submission tax reports. Traditionally goals of simplified tax system is not so much to reduce the level of taxation as a reduction of cost and time to conduct complex financial and tax accounting.

Keywords: *single tax, lands, taxation, tax code, agriculture enterprises, simplified taxation, farm.*

Постановка проблеми. Основним фактором, що впливає на побудову обліку в малому бізнесі, є система оподаткування. Згідно з ПКУ суб'єкти малого підприємництва (СМП) можуть обрати загальну і спрощену систему оподаткування. СМП можуть застосовувати спрощений план рахунків, вести облік без застосування плану рахунків та подвійного запису, використовувати облікові реєстри для малих підприємств, НП(С)БО чи МСФЗ, скласти спрощений фінансовий звіт. Більшість сільськогосподарських підприємств та фермерських господарств є платниками єдиного податку, що забезпечує зменшення податкового навантаження та часу на ведення громіздкого податкового обліку. Проте малі сільськогосподарські товаровиробники можуть використовувати й інші системи оподаткування – спрощені та пільгові режими.

Актуальність. Особливістю української держави є те, що вона має значні сільськогосподарські угіддя, які сприяють розвитку аграрного виробництва та провадженню сільськогосподарської діяльності. Однак оподаткування аграрних підприємств в Україні на сучасному етапі спричиняє багато суперечливих питань і зауважень як серед наукової спільноти, так і серед осіб, які безпосередньо опікуються цією діяльністю, що свідчить про наявність чималих прогалин у механізмі оподаткування діяльності сільськогосподарських підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню проблемних питань механізму оподаткування сільськогосподарських підприємств та пошуку напрямів їх розв'язання присвячено ряд наукових праць таких вітчизняних науковців: П. Боровик, М. Дем'яненко, П. Лайко, В. Синчак, Л. Тулуш та багатьох інших. Питання спрощеної системи оподаткування висвітлені у наукових працях таких вчених як Синчак В., Макаров В., Орлова В., Юшко С., Захарчин Г. та ін.

Постановка завдання. Необхідним є наукове обґрунтування раціонального оподаткування фермерських господарств та вдосконалення існуючого єдиного податку. Крім того облік єдиного податку потребує максимальної оптимізації та спрощення.

Виклад основного матеріалу. Згідно з законом України «Про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2001–2004 років», під сільськогосподарськими підприємства розуміються юридичні особи, основним видом діяльності яких є виробництво та переробка сільськогосподарської продукції, а виручка від її реалізації становить не менше 50 % загальної суми виручки. Проте Податковий кодекс України трактує сільськогосподарське підприємство як «підприємство, основною діяльністю якого є постачання вироблених (наданих) ним сільськогосподарських товарів (послуг) на власних або орендованих основних фондах, а також на давальницьких умовах, в якій питома вага вартості сільськогосподарських товарів/послуг становить не менш як 75 % вартості всіх товарів/послуг, поставлених протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно [3]. Тобто слід зауважити, що з метою оподаткування критерій визначення приналежності підприємства до галузі сільського господарства значно ускладнюється та встановлюється цілий ряд визначальних характеристик і обмежень. Звідси можемо констатувати, що й оподаткування таких підприємств, які фактично об'єднують особливі умови як виробництва, так і реалізації продукції, має здійснюватися з урахуванням тих нюансів і критеріїв, які прагнуть досягнути обидві сторони економічних відносин: держава – з позиції наповнення бюджету й організації сприятливого економічного клімату на ринку, та підприємство, яке переслідує цілі забезпечення оптимального розвитку та максимізації прибутків.

Проте умови провадження діяльності на сільськогосподарських територіях не обмежуються лише створенням великих підприємств. Останніми роками все більшою популярністю користується створення малих сільськогосподарських формувань, серед яких виокремлюють особисті селянські та фермерські господарства. Тому логічним, на нашу думку, є те, що й оподаткування таких різнопланових підприємств має здійснюватися по-різному, що деякою мірою присутнє у вітчизняній системі оподаткування сільськогосподарських підприємств, оскільки не враховує особливості таких платників.

Суб'єкти малого підприємництва в сільському господарстві можуть вибрати для себе один із двох способів оподаткування доходів від фінансово-господарської діяльності: загальна система (зі сплатою податку на прибуток) та єдиний податок (якщо фермерське господарство відповідає встановленим критеріям).

Фермерське господарство – це одна із найбільш розповсюджених та прогресивних форм господарювання сільського господарства. Зазвичай, невеликі за розміром, вони є основним напрямком самозайнятості сільського населення. Функціонування фермерських господарств є невід'ємною ланкою вітчизняного АПК, що дозволяє підвищити рівень виробництва аграрної продукції, забезпечити зростання сукупного капіталу, знизити рівень безробіття на селі тощо. На сьогодні фермерські господарства становлять близько чверті від всіх існуючих підприємств АПК. Саме тому фермерські господарства по праву претендують на пільги у сфері оподаткування та обліку. Одним із таких спрощень сплата єдиного податку.

Фермерські господарства та сільськогосподарські підприємства на загальній системі оподаткування сплачують відповідні загальнодержавні та місцеві податки і збори згідно з нормами Господарського кодексу України, Податкового кодексу України, Закону «Про фермерське господарство». Така система має для сільгосптоваровиробників свої особливості: особливий звітний період з податку на прибуток (з 01 липня поточного звітного (календарного) року по 30 червня наступного календарного року); суму нарахованого податку на прибуток зменшують на суму податку на землю, що використовується в сільськогосподарському виробництві та ін.

Фермерські господарства у більшості випадків обирають для себе спрощений режим оподаткування і стають платниками єдиного податку 4 групи. Виникає проблемне питання, як оподатковувати особисті селянські господарства? З одного боку таке господарство є індивідуальною трудовою діяльністю фізичної особи, а з іншого – провадження діяльності у такій формі можна вважати сільськогосподарською галуззю.

Подібні суперечки ведуться і в правових колах. Зокрема, аналіз чинного законодавства України дає змогу виділити такі правові ознаки особистого селянського господарства: суб'єктом права на ведення особистого селянського господарства є виключно фізична особа (фізичні особи) незалежно від місця проживання та громадянства; наявність у фізичної особи земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства; метою ведення особистого селянського господарства є виробництво сільськогосподарської продукції, отримання доходів (основних або додаткових); ведення особистого селянського господарства не є підприємницькою діяльністю. Тобто провадження діяльності у формі особистого селянського господарства є виключно доходом фізичної особи та, відповідно, підпадає під визначений для фізичних осіб механізм оподаткування їх доходів.

Спірним є також і той момент, що межа між звичайним сільськогосподарським підприємством і фермерським господарством нині є дуже умовною, що спричиняє сумніви у правомірності оподаткування одних за загальним режимом оподаткування, а інших – за спеціальним.

З 2015 року з колишніх платників фіксованого сільськогосподарського податку сформована 4 група платників єдиного податку.

В 4-ту групу платників єдиного податку входять сільськогосподарські товаровиробники – юридичні особи, у яких частка сільськогосподарського товарного виробництва за попередній податковий (звітний) період дорівнює або перевищує 75%.

До податкового законодавства внесене вимога про обов'язкову реєстрацію договорів, якими передбачається право власності та право користування земельними ділянками, у тому числі на умовах оренди. Адже згідно п.292.3 підставою для нарахування єдиного податку платниками 4 групи є дані державного земельного кадастру, дані з державного реєстру речових прав на нерухоме майно. Відповідно, площа земельних ділянок, інформація про які не внесена до державного земельного кадастру, фактично не включатиметься в базу оподаткування єдиного податку.

Згідно п.291.5 ПКУ не можуть бути платниками 4 групи єдиного податку суб'єкти господарювання:

1) в яких більше 50 % доходу, отриманого від продажу сільськогосподарській продукції власного виробництва та продуктів її переробки, складає дохід від реалізації декоративних рослин (за винятком зрізаних кольорів, вирощених на угіддях, що належать сільськогосподарському товаровиробникові на праві власності або наданих йому в користування, і продуктів їх переробки), диких тварин та птиць, хутряних виробів та хутра (окрім хутрової сировини);

2) які здійснюють діяльність із виробництва підакцизних товарів, окрім віноматеріалів виноградних (коди згідно УКТ ЗЕД 2204 29-2204 30); вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі віноматеріали для виробництва готової продукції;

3) які станом на 01 січня звітного року мають податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, що виник унаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

Згідно пункту 294.1 статті 294 Податкового кодексу України звітним періодом для платників єдиного податку четвертої груп є календарний рік.

Звітний період починається з першого числа першого місяця податкового періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового періоду. Попередній податковий рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників - період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року.

Податковий період для сільськогосподарських товаровиробників, що ліквідуються, - період з початку року до їх фактичного припинення.

Для 4-ї групи єдиним податком обкладаються угіддя, права власності та користування, які оформлено і зареєстровано згідно із законодавством.

Підставою для нарахування єдиного податку для 4-ї групи є дані Державного земельного кадастру та/або дані з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Для обчислення суми єдиного податку 4-ї групи береться поточна нормативна грошова оцінка землі з врахуванням коефіцієнтів індексації.

Для платників єдиного податку 4 групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування). У 2016 році Податковим кодексом були встановлені наступні ставки податку:

- для ріллі, сіножатей і пасовищ – 0,81%;
- для гірських зон і поліських територій – до 0,49%;
- для багаторічних насаджень – 0,49%;
- для гірських зон і поліських територій, – 0,16%;
- для земель водного фонду – 2,43%.

Сплата податку має проводитися щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного кварталу, у таких розмірах:

- у I кварталі - 10 відсотків;

- у II кварталі - 10 відсотків;
- у III кварталі - 50 відсотків;
- у IV кварталі - 30 відсотків.

Сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають до 20 лютого поточного року:

- загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), - контролюючому органу за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);

- звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки - контролюючому органу за місцем розташування такої земельної ділянки;

- розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та митну політику;

- відомості (довідку) про наявність земельних ділянок - контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.

У відомостях (довідці) про наявність земельних ділянок зазначаються дані про кожний документ, що встановлює право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі про кожний договір оренди земельної частки (паю).

Крім того для сільськогосподарських товаровиробників уведено спеціальні режими оподаткування ПДВ. Для застосування спец режиму з ПДВ потрібно відповідати трьом умовам:

1) суб'єкт має бути резидентом, який провадить підприємницьку діяльність у сфері сільського і лісового господарства та рибальства;

2) основний вид діяльності – постачання вироблених (наданих) сільгосптоварів (послуг) на власних або орендованих виробничих потужностях, а також на давальницьких умовах;

3) питома вага вартості сільгосптоварів (послуг) становить не менш як 75% вартості всіх товарів (послуг), поставлених протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно.

До 2016 року такі платники ПДВ акумулювали всю суму ПДВ на спеціальних рахунках у банках, куди перераховувалися суми ПДВ згідно поданих декларацій. Після започаткування електронного адміністрування податку на додану вартість з липня 2015 року для таких платників додатково до основного рахунку в системі електронного адміністрування (куди перераховувалися суми ПДВ за операціями не в межах спеціального режиму оподаткування) створено ще один рахунок в системі електронного адміністрування ПДВ - для операцій за спеціальним режимом оподаткування. На протязі одного операційного дня після зарахування коштів на такий рахунок вся сума ПДВ перераховувалась на спеціальні рахунки підприємства для акумулювання сум ПДВ.

З 2016 року замість одного рахунку по операціях в межах спеціального режиму оподаткування будуть відкриті додаткові рахунки по різних операціях. Зокрема:

1. рахунки в системі електронного адміністрування податку, призначені для перерахування коштів до Державного бюджету України та на їх спеціальні рахунки, відкриті в установах банків та/або органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, для здійснення операцій з постачання сільськогосподарських товарів/послуг (крім зернових і технічних культур та продукції тваринництва, визначеної у пункті 209.19 статті 209 цього Кодексу), за балансовим рахунком 3753 - розподіл сум ПДВ відбувається в пропорції 50% - до бюджету, 50% - на спеціальні рахунки підприємства;

2. рахунки в системі електронного адміністрування податку, призначені для перерахування коштів до Державного бюджету України та на їх спеціальні рахунки, відкриті в установах банків та/або органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, для здійснення операцій з постачання зернових та технічних культур, визначених у пункті 209.19 статті 209 цього Кодексу, за балансовим рахунком 3754 - розподіл сум ПДВ відбувається в пропорції 85% - до бюджету, 15% - на спеціальні рахунки підприємства;

3. рахунки в системі електронного адміністрування податку, призначені для перерахування коштів до Державного бюджету України та на їх спеціальні рахунки, відкриті в установах банків та/або органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, для здійснення операцій з постачання продукції тваринництва, визначеної у пункті 209.19 статті 209 цього Кодексу, за балансовим рахунком 3755 - розподіл сум ПДВ відбувається в пропорції 20% - до бюджету, 80% - на спеціальні рахунки підприємства.

З 01 січня 2016 року при здійсненні операцій з продажу зернових та технічних культур (згідно з позицій УКТ ЗЕД 1001-1008, 1205, 1206 00 - це, зокрема, пшениця і суміш пшениці та жита, жито, ячмінь, овес, кукурудза, рис, сорго, гречка, просо та насіння канаркової трави, інші зернові культури, насіння свиріпи або ріпаку, насіння соняшнику), продукції тваринництва (згідно з позицій УКТ ЗЕД 0102, 0401 - це, зокрема, велика рогата худоба (жива), молоко та вершки, незгущені та без додання цукру чи інших підсолоджувальних речовин), а також інших сільськогосподарських товарів потрібно поповнювати відповідний рахунок, звідки автоматично протягом наступного операційного дня за днем, в якому кошти

надійшли на такі рахунки, кошти перераховуються у відповідності до здійсненої операції на рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість та на спеціальні рахунки сільськогосподарських підприємств, відкриті в установах банків та/або в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Кошти, зараховані на будь-який із вказаних вище рахунків, включаються у показник ΣПопРах, а при автоматичному перерахуванні частини цих коштів на «загальний» рахунок в системі електронного адміністрування ПДВ ця частина повторно не включається в розрахунок вказаного показника.

Висновки. Отже, згідно діючого законодавства суб'єкти малого підприємництва в аграрній сфері (фермерські господарства та особисті селянські господарства) можуть знаходитися на загальній системі оподаткування, а також бути платниками єдиного податку 4 групи (заміна фіксованого сільськогосподарського податку), єдиного податку інших груп та мати пільгові режими з ПДВ. Сплата єдиного податку вигідна для фермерських господарств, оскільки замінює декілька податків і зборів, що зменшує платежі до бюджету та заощаджує час на складання та подання податкової звітності.

Спираючись на проведені спостереження, можна стверджувати про значну кількість проблемних моментів у функціонуванні механізму оподаткування сільськогосподарських підприємств. При цьому основна їх причина полягає в неузгодженості правових норм розуміння суб'єкта оподаткування, що викликає непорозумілість і доцільність застосування щодо них відповідного режиму оподаткування.

Список використаних джерел

1. Борисовський Д.В. Системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва в аграрній сфері / Д.В. Борисовський // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2012. – №2. – С. 301-310.
2. Нікітіна Г.Ю. Особливості обліку у фермерських господарствах. // Управління розвитком. – 2014. – № 2. – С. 69-71.
3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>
4. Синчак В.П. Концепція удосконалення системи оподаткування у сільському господарстві України/ В.П. Синчак // Облік і фінанси. – 2012. – №4 (58). – С. 50-58.
5. Юшко С. Спрощена система оподаткування юридичних осіб: переваги та ризики застосування / С. Юшко // Економіка України. – 2011. – №7. – С. 60-71.

References

1. Borysovskiy D.V. Systemy opodatkovannia, obliku ta zvitnosti subiektiv malogo pidpriemnytstva v agrarnii sferi // Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky. – 2012. – No2. – S. 301-310.
2. Nikitina G.Yu. Osoblyvosti obliku u fermerskykh hospodarstvakh. // Upravlinnia rozvytkom. – 2014. – No 2. – S. 69-71.
3. Podatkovyi kodeks Ukrainy` vid 02.12.2010 r. No 2755-VI: <http://zakon1.rada.gov.ua>
4. Synchak V.P. Konceptsiia udoskonalennia systemy opodatkovannia u silskomu hospodarstvi Ukrainy // Oblik i finansy. – 2012. –No4 (58). – S. 50-58.
5. Yushko S. Sproshchena systema opodatkovannia yurydychnykh osib: perevahy ta ryzyky zastosuvannia // Ekonomika Ukrainy`. – 2011. – No7. – S. 60-71.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Калмиков Олег Валентинович, к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди» вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав-Хмельницький, Київська обл., Україна, 08401

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Калмыков Олег Валентинович, к.э.н., доцент кафедры учета и налогообложения ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий ГПУ имени Григория Сковороды» ул. Сухомлинского, 30, г. Переяслав-Хмельницкий, Киевская обл., Украина, 08401

DATA ABOUT THE AUTHOR

Kalmykov O.V., PhD, Associate professor of chair of the of Accounting and Taxation SHEE «Pereyaslav-Khmelnyskiy SPU after Grygoriy Skovoroda» Sukhomlynsky Str., 30, Pereyaslav-Khmelnysky, Kyiv region, 08401, Ukraine